

drugi dan pa je bil mrtev! Porabila je te tekočine skoraj dve steklenici. Če je res Pihlarič vsled tega strupa umrl, se ne more dokazati, ker obdukcija je pokazala, da je umrl vsled plučne bolezni. Vendar se ne more za gotovo trditi, da ni povzročila smrti pridevana mu tekočina, ker nasledki zastrupljenja po rastlinskem strupu se sploh jako težko, ali pa celo nič dokazati ne dajo. Anton Pihlarič je umrl 17. aprila in že pred smrtjo tega, domenila se je ta pregrešna trojica o vsebini testamenta. Na testamentu bila so kot priče podpisana imena že pred letom umrlega župnika Švarca iz Kamnice pri Mariboru in pretečeno zimo umrlega prevžitkarja Janeza Gruig-a. Da bi testament ne bil nikakor sumljiv, postavili so tudi notri svoto 350 gld. za cerkvene reči. Emeržicu obljubilo se je 10 odstotkov vsega premoženja. Kdo je napravil testament ni dokazano; sumi pa se na nekega Bračiča, moža, ki je iz Maribora izgnan in se ne ve, kje biva. Pihlaričevo premoženje s premičnino vred se je cenilo na 4823.18 K, dolga pa je imel 769.16 K. Razen tega je imel Pihlarič tudi še hranilno knjižico glasečo se na 1600 K. Takoj po smrti prisvojila si je Košir to knjižico in še isti dan vzdignila iz mariborske hranilnice 1418 kron. Od te svote je dala svojemu ljubimcu Žižeku 200 K, ostanek pa skrila za dimnik pod ploč, kjer ga je žandarmarija tudi našla. Ko je sodišče razglasilo obsodbo se je Košir zaničljivo nasmejala. Sodišče je obsodilo Nežo Košir, ki je pri obravnavi napadla neko pričo in jej dala zaušnico, na 10 let, Žižka in Emeržiča pa vsacega na 7 let težke, poostrene ječe.

Strašen umor. V št. Lenartu pri Mariboru je Jernej Lipnik umoril moža svoje hčere, Janeza Deutschmanna na grozovit način. Razbil mu je s sekiro glavo, in ko Deutschmann še ni izdahnul, je Lipnik vzel nož, in mu odrezal glavo. Potem je Lipnik razkosal truplo, kose zakopal v gnoj in — ušel. Pozneje se je morilec sam javil oblastvom. Tudi Lipnikovo hčer so zaprli, ker sumijo, da se je z očetom o umoru dogovorila.

Zakonska ljubezen. Kočarja Janeza Krepka, iz Sv. Petra pri Mariboru, je sunila njegova žena na Male maše dan v Dravo. Dne 9. t. m. so potegnili mrtveca iz Drave. Žena je že pod ključem.

Mežnar in muzike. V nekem kraju blizu Konjic imel je mežnar tablo z muziko. Ker mu ta muzika ni dobro ugajala, zamenjal jo je z primadono T. Zdaj mu pa tudi druga muzika več ne ugaja in bi najboljše bilo, ko bi tudi to zamenjal s kako X-dono. Kaj pa pravi srček (?) te primadone k temu reče? Nič, saj je na zdravih očeh slep, ker ne vidi, da ga ona češe z grabljami. Kaj pa mežnarica o tej muziki misli? Zopet nič, saj ji primadona vedno strune milosrčno nategne. Če pa se ji le kaj sumljivo zdi, misleča, da muzika le preveč „špila“, pa se mežnar tako nad njo zareži, da bi jo lahko kar povprek pogoltnil, četudi je tanka in dolga.

Z medvedom vodil za nos. Koncem avgusta videti je hotel posestnik J. Š. iz Zabovcev niže Ptuja v bližni gošči velikega kosmatinca, medveda. Našuntal je

torej 4 svoje fante delavce, kateri so se oborožili z poleni in šli nad medveda, ali sreča jim ni bila mila, ker namesto medveda ležal je v gošči — štor. Na medvedovo kožo fantje sicer niso pili, ali ker so našli fantje tudi prebrisani, se jim bo že kedaj posrečilo J. Š.-ju na enak način vrniti.

Zunanje novice.

Angleži prodajajo svoje žene. Nedavno se poročali angleški listi, da je odstopil neki Anglež svojo ženo prijatelju za — pipo tobaka. No, pa to se je zgodilo mej prijatelji ter ni pri Angležih nič nenavadnega. Zgodilo se je celo in se še zgodi, da pripelje soprog svojo ženo na trg, kjer jo odda družemu dražbenim potom. Na ta način kaznujejo nekateri Angleži nezvestobo svojih sprog. Še 1891 leta je pripeljal neki rudar v Wakefieldu svojo nezvesto ženo z vrvjo okrog vratu v tamošnji hôtel, kjer jo je prodal. L. 1859, pa le v Hall Streetu cenil nekdo svojo ženo 5 vinarjev, a potem jo je oddal za 50 vinarjev. Slabo se je godilo neki ženi v Canterburyju leta 1820. Mož ji je privezal vrv okrog vratu ter jo peljal mej živino; prodal jo je tudi za 50 vinarjev.

Na 101 leto ječe! Iz Belegagrada poročajo. Srbskega popa Kuzmana Protića iz gornje Bukovice je turška policija na nekem potovanju po Stari Srbiji prišla, ker se jej je zdel politično sumljiv. Sodišče je obsodilo popa na smrt! Ali sultan je milosten — izpremenil je smrtno kazen v 101 leto ječe. Popa so odvedli v Ako Anatolijo, da bi tam obsedel svojo kazen. Slučajno je izvedela o tem srbska vlada in po dolgem prizadevanju je mogla rešiti moža.

Blisk — čudodelnik. V Pečuhu na Ogorskem je treščilo pred dvema tednoma v hišo kmeta Melhijorja Wolfa. V tej hiši je ležala že deset let mrtvoudna kmetica, katero se ni mogla niti sama obračati. Ko je zagledala žena žareč blisk, ki je švignil kakor goreča kača preko stene, je planila iz postelje ter hitela na prosto, kjer se je onesvestila. Kmetica je še vedno bolna, vendar ji udje niso več tako okreli in je mnogo upanja, da ozdravi. Ta čudodelni blisk je švignil preko stene mej obema oknom; strela je razklala zid, Marijina podoba, ki je visela na njem, je ostala cela, odlomila je pa kos okvirja od zrcala, katero je viselo pod Marijino podobo. Ljudje seveda mislijo, da se je dogodil čudež ter hite trumoma k Marijini sliki in ozdravljeni kmetici.

Nevesto ustrelil. Iz Krivegajuta, na Hrvatskem poročajo, da se je zbralo pred kratkim v Senju več ljudi v hiši nekega mladeniča. Tudi njegova nevesta je bila poleg. Mladenič se je igral s puško, o kateri ni vedel, da je nabasana. Mahoma se je puška izprožila in nevesta se je zgrudila mrtva na tla. Mladeniča so zaprli, a ker se je dokazalo, da je prav za prav nedolžen, ga je sodišče zopet izpustilo.

Štedljiv ženin. Knap N. iz Moravske Ostrave je ob svoji ženitvi na svoj dom povabil dokaj svojih znancev. Ko pa se je pozneje začelo svatovsko omizje ravno živahno kratkočasiti, skoči naenkrat izza mize

min, ki se „ga“ je malo nasrkal in je izmetal enega za drugim pred prag, češ, da so se že dovolj najedli, on da mora zdaj začeti šparati za prihodno milijo. Ko so bili že vsi pred hišo, je zaprl vrata pred njimi.

Carska dvorna krava. Na parobrodu „Standard“, ki vozi ruskega carja na Francosko, je tudi ona angleška, lepo rejena krava, ki redi najmlajšo carjevo kerico Anastazijo. Kravica si baje ne želi boljšega vlijenja, jemljejo jo povsod s sabo.

Smrtonosna žena. Nesrečna usoda je združena čarokrasno Španjolko Izabela Caporal, ki je prinesla kakemu zgodnjo smrt, kdor se jo je drznil v zakon vjeti. Kot mlada devotka zapustila je svoje rojstno mesto Madrid ter se je naselila v New Orleansu. Njena omamljiva krasota je vlekla nase poglede vsega poštva, najbolje pa je mešala glave gospodom pri gledališču. Eden izmed teh, ravnatelj ondotnega gledališča, se je vanjo zaljubil in Izabela je privolila v zakonsko zvezo z njim. Toda ravnatelj je umrl kmalu po poroki za mrzlico. Mlada vdovica se je omožila v drugič, da more voditi upravo gledališča, s prvim igralcem gledališčnih ljubimskih vlog, ki je bil obenem njen rojak. Izgubila ga je večer po poroki. V hotelu, kjer sta stanovala, unel se je pretep, v katerem je bil mladi zakonec zaboden. Zdaj je poskusila svojo srečo s igralcem karakterističnih ulog, ki je bil Mežnikanec. Iz svoje domovine je moral bežati, ker je najhujše prišel nekoliko navskriž z domačimi zakoni. V naslednjih tednih po poroki ga je izvohala policija, ga aretirala in peljala k njegovi pristojni sodnji. Da se izmakne sitni sodnijski preiskavi, skočil je iz okna železniškega kupeja na tir in kolesa so ga takoj zdrobila. Izabela je bila potemtakem zopet ovdovela in je zapustila gledališče. Neki ameriški častnik peljal jo je k altarju. Njegov polk je moral odriniti v boj proti upornemu indijanskemu rodu in mladi častnik je izkrvavel na bojišču. Izabela pa ni izgubila poguma za nov zakon in si je vzela nekega lesotrčca. Širomaka pa je na njegovem dvorišču zasula velika grmada desk in drv. Vdova si je poiskala potem šestega, moža, nekega kapitana na barki; izgubila ga je pri prvi vožnji po poroki — padel je z barke v vodo ter utonil v valovih. Moglo bi se misliti, da se zdaj morajo ustrašijo možje te smrtonosne žene, ali da se je Izabela naveličala moženja, toda ne! Veletržec je postal njen sedmi mož. Po poroki ga je zadela pri trgovini nesreča, vse mu je bilo prodano in on se v obupu obesil. Vzlic temu našel se je zanjo osmi mož, urednik nekega nemškega lista v New Orleansu. Ta pa se ji je izneveril ter se zaljubil v svojo rojakinjo neko Nemko pri gledališču. Ker pa je dotično Nemko oboževal tudi gledališki ravnatelj, prišlo je do dvoboja in krogla je zadela nezvesto srce Izabelinega moža. Zdaj pa si baje išče Izabela devetega moža! Dobro srečo!

Vesten topličar. V Karlovih Varih se je te dni naključila sledeča dogodbica: Neki topličar je prišel takoj po svojem prihodu k zdravniku, da ga ta preišče. Ko je ta opravil svoj posel dal mu je še razna

stroga naročila glede zmernosti v jedi in pijači, ter je še pristavil: Kar se pa tiče kadenja, morate se omejiti na tri smodke na dan; izkadite tri bolj lahke smodke in nič več.“ „Pa prosim g. doktor . . .“ „Ne“, je dejal zdravnik, tukaj ne trpim ugovora.“ Nekoliko dni pozneje je prišel topličar k zdravniku in na njegovo vprašanje, kako se mu godi, pravi: „Bi že šlo, le še s tem kadenjem imam težave.“ — „Mi je žal“, odgovoril je zdravnik, „toda le tri smodke na dan; temu se morate podvreči.“ „Pa meni to napravlja grozne težave, ali bi ne bilo dovolj dveh smodk na dan, meni že pri prvi smodki prihaja slabo — „Ali nesrečnež“, vskliknil je zdravnik začudeno, „zakaj pa potem sploh kadite?“ — „Za božjo voljo, g. doktor, kaj imam početi, ko ste mi tako predpisali, tri smodke na dan — in jaz sem seveda kadil, dasiravno nisem kadilec in prej nisem nikdar kadil.“

Mrtvec v kofru. V Parizu so našli nedavno v nekem praznem stanovanju v kufru zaprtega umorjenega brzozavnega uradnika Larmeta. Prepeljati ga je dala tja njegova ljubica, gospa Clement, katera je vzela tudi dotično stanovanje v najem. Vozilo je kufer več voznikov, da bi tako morilka lažje izbrisala sled. Ona sama je zbežala s svojim 3-letnim sinčkom v rojstni kraj svojega ljubimca, kjer je lahko ranila sinčka, sama pa je se ustrelila. G. Clement je umorila ponoči Larmeta, ko je spal in sicer iz ljubosumnosti, ker se je hotel poročiti z nekim drugim dekletom.

Strašen čin pijanca. V Antalfolvi se je napil Madjar Petrak rakije ter se vrnil pozno zvečer domov. Vsled obilnega uživanja rakije se je lotil Petraka delirij (začelo se mu je mešati). Doma je planil na svojo spečo 19letno ženo in na 9mesečno dete ter je oba zadavil. Ko je videl, da sta mrtva, je legal spat. Zbudil se je šele pozno v jutru in prvi pogled mu je pal na umorjeno soprogo in na dete. Sedaj se mu je zjasnilo v glavi in izpoznal je, kaj je storil v pijanosti. Iz obupa in žalosti se je obesil. Ko so sosedje pozneje došli v Petrakovo stanovanje, so našli vso obitelji mrtvo.

Sreča v nesreči. V Schöndorfu sta zgoreli avgusta meseca dve kmetski posestvi. Lastnika teh posestev sta si hotela sezidati novi hiši; in ko je lomil v soboto neki zidar staro steno zgorele hiše, je našel v steni vzdano veliko vrečo srebrnega denarja, ki tehtala 50 kg. Posestnik zgorele hiše, Mitterlehner, se je seveda denarja celo razveselil, kar je pokazal tudi s tem, da je podaril zidarju, ki je našel zaklad, star novc v vrednosti — dveh kron kot najdenino.

Na vozu je zaspal, v vodi pa se je zdramil. Janez Šnajdr, 50letni hišni opravnik mlinarja Koštyra na Češkem, peljal se je s tovorom moke na kolodvor. Ker je moral pri mlinarskem delu tri noči bedeti, je utrujen zaspal, kar mu je postalo usodepolno; konja sta med tem korakala k labskemu brodu po znani cesti; pripeljavša se k brodu pa sta se zvrnila z natovorjenim vozom v reko. Konja sta molila le glave iz reke, hujše pa je bilo za Šnajdra, ki je sladko dremal pod plahto na vozu. Zgornji del plahte ostal

je le 20 cm nad površjem vode. Ljudje so rešili konja in voznika.

Kopico otrok je prinesla v vojaško pisarno v Ljubljani čevljarjeva žena češ, ker ste mi vzeli moža v vojake, pa še otroke imejte. Pustila je otroke v pisarni in je zbežala. Otroke je policija vzela v varstvo in jih potem poslala materi nazaj.

Redkost. V vasi Jablanica pri Ilirski Bistrici porodila je žena Krnela mrtvega otroka, katero je imelo 2 glavi, 4 roke in 3 noge, otrok je drugače normalno razvit in ima lepe črne laske.

Gosenice ustavile vlak. Iz Čarkova poročajo „Čarkovskije Vjedomosti“, da so ustavile nedavno gosenice na dveh krajih vlak Nikolajevе železnice. Bilo jih je tako ogromno na tiru, da vlak na noben način ni mogel takoj naprej.

Strašna osveta starca. V Dolanu na Češkem je izvršil 73-leten starec, dninar F. Novak strašen zločin. Stanoval je pri neki rodbini Holoubek, ki je imela 12¹/₂ leta staro hčerko Ano. Dekle je bilo lepo in razvito in starec jo je vedno vabil k sebi ter jej dajal krajcarjev in sladkarij. Ko je Holoubek to zvedel, je bil jako hudo ter je ozmerjal tudi Novaka. Od tega časa je bil starec kakor izpremenjen. Ko je deklica pred par dnevi prala na reki, jo je zgrabil ter jo sunil v vodo. No, priplavala je nazaj do brega; a tu jo je zgrabil inznova Novak in vse prošnje in rotnja niso nič pomagala, nesel jo je do najglobočjega mesta reke ter jo držal tako dolgo pod vodo, da je utonila. Vse to je opazoval sin nekega vrtnarja a predno je priklical ljudi na pomoč, je bilo dekle že mrtvo. Novak je znan kakor osveteželjen pijanec.

Na smrt obsojena. V Petrinjah sta bila obsojena na smrt oče in sin Trifun in Simo Suknjaić iz Čora, ker sta zavrtno umorila lastnega sina oziroma brata. Morilca je izdala Trifunova žena, mati umorjene žrtve.

Morilec na dopustu. V Vellevilli pri Michigan Cityju v Indijani je bil obsojen pred nekaj časa William Hinshaw za vse življenje v prisilno delavnico, ker je umoril svojo ženo. Te dni pa je ukazala vlada v Indijani ravnatelju prisilne delavnice, naj da Hinshawu 10 dni dopusta, da bode lahko obiskal svoje bolne stariše. Morilec je dal „častno besedo“, da se gotovo vrne in tako jo dobil dopust.

Slon „Nelly“ je žalil policijo. Zverinjak Kludskega, ki je sedaj v Kraslicah na Češkem, ima tudi „mično živalico“ slona Mellyja. Kraslicka mladina ima pohlevnega debelokožca jako rada, ter mu prinaša marsikaj dobrega „za zob“. Mestni stražar pa je to hotel preprečiti, odganjal je deco, pa s tem se je zameril Nellymu. Ta ga je s svojim trobcom prijel „nežno“ za ovratnik, vzdignil ga je kviško, malce ga je stresel ter ga odvrigel v stran. Mladini je Nelly zaradi tega še bolj „prirastel k srcu“, le policaj bi ga rad z očmi prebodel, ko bi mogel, blizo se seveda ne upa več.

Radi klobuka razdrila zaroko. V Berlinu je šel te dni neki mladi par v cerkveni urad, da se dogovorijo glede poroke. Po poti pa sta se zaročenca sprla ter se razšla, in sicer zato, ker se ni hotel ženiti za

tako važno priliko pokriti s cilindrom, marveč je prišel v navadnem klobuku. Ko je zaročenec še slovesno izjavil, da ne bo nikdar nosil cilindra, ter da pride tudi k poroki brez njega, je začela nevesta tako tarnati in se prepirati, da je ženini pobegnil ter se ni več vrnil.

Gospodarske stvari.

Kako gnojimo z umetnimi gnojili. Z umetnimi gnojili gnojimo na ta način, da jih kolikor mogoče enakomerno raztrosimo. Če rabimo po več vrst gnojil, pomešamo jih navadno najprej skupaj in potem jih šele raztrosimo. Veliki posestniki rabijo za to posebne stroje, ki so sejalnim strojem podobno sestavljeni. Mali posestnik pa opravi to delo z roko, in d. umetna gnojila bolj enakomerno rastrosi, jih kaže mešati s suho zemljo, katero pa mora prej presejati skoz mrežo, da se odstrani debeli pesek. To delamo lahko pod kolnico (šupo), na podu ali sploh na kakem drugem suhem prostoru. Če rabimo na pr. za gnojenje $\frac{1}{4}$ hektarja (blizu pol orala) 3 vreče različnega umetnega gnojja, težke po 50 kilogramov, tedaj spravimo ta gnoj iz vreč na kup, kjer ga najprej dobro pomešamo z lopatami in motikami. Nato dodamo 3 vreče drobne in presejane zemlje, katero pomešamo z gnojem. Tako dobimo vsega skupaj 6 vreč mešanice, katero je dosti laže raztrositi po njivi kakor same tri vreče. Z večjo množino se namreč vedno laže izhaja, kakor z manjšo. Dobljeno množino gnojja je razdeliti potem tako na posamezne kraje, da lahko izhajamo. Bolje je, če trosimo v pričetku po malem. Če kaj gnojja ostane, ga lahko še pozneje porabimo na mestih, ki so bila prvič slabše pognojena. Umetna gnojila je trositi ob mirnem vremenu. Če ima delavec rano na roki, naj ne trosi takega gnojja. Nekatera umetna gnojila se dadó mešati, predno jih raztrosimo, tako na pr. Tomásova žlindra in kajnit, čilski soliter in superfosfat itd. Ne smemo pa mešati Tomasove žlindre z žveplenokislím amonijakom, ker bi nam le-tá uhajal v tej mešanici. Umetna gnojila je mešati, predno jih raztrosimo, ne pa poprej. Če bi Tomasovo žlindro in kajnit pomešali in pustili to zmes dalj časa ležati, strdila bi se popolnoma. Raztrošena umetna gnojila je podorati, da pridejo do korenin; lahko jih pa tudi zavlečemo z brano. V težki zemlji moramo gnojila spraviti globlje v zemljo kakor v lahki zemlji. V peščení zemlji zavlečemo umetna gnojila z brano, ker jih v taki zemlji dež lahko izpere do korenin, v težki zemlji pa jih kaže podorati, da jih korenine morejo sprejemati. Končno moramo še na to opozoriti, da nam umetna gnojila najbolj koristijo v srednje težki zemlji, ki ni premokra, niti presuha. Merodajno je pri tem pa tudi vreme. Ob suši in sploh ob suhem letnem vremenu se rado zgodi, da nam umetna gnojila nič ne koristijo, ali pa dosti premalo.

Ali je res, da za težke konje niso v hlevu trda tla? Odgovor: Trditev, da se konji najbolje spočijejo na gnoju, pravzaprav na stelji, je ena izmed onih kmetskih pravljič, ki niso le z ničemer utemeljene,